

§§ 1, 2 og 3.

Indholdet af disse trede Paragrafer, der tildeels ere ordlydende overeensstemmende med de af Kommunalbestyrelsen i Skrivelse af 17de Juni f. A. gjorte Indstillinger, stemmer i det Væsentlige ganske med Kommunalbestyrelsens Forslag. At Lovens Krafttræden er udsat til 1862 er en ligefrem Nødvendighed formodt de Bestemmelser, der i de følgende §§ ere fastsatte med Hensyn til Vigningsarbeidets Forberedelse, men vil endnu mere blive nødvendig, naar man vil gaae ind paa den i det Foregaaende foreslaaede Omregulering af samtlige de faste Eendommens Skatter. I § 2 er Ordet „Handelsfirmaer“ ikke optaget, saaledes som det var foreslaet af Kommunalbestyrelsen; dette kan i og for sig være rigtigt, da der ikke meddeles Firmaer som saadanne Borgerskab eller Næringsbevits, men i Konseqvens heraf maatte ogsaa Ordene „og Interessentfaber“ udgaae, idet heller ikke Interessentfaber som saadanne kunne erholde Næringsret, men Borgerskab og Næringsbevits ifølge Lov af 29de December 1857 §§ 2 og 4 kun meddeles „enkelte Personer“ eller „Actieselskaber“. Ligesom det for Lydeligheds Skyld maa tilraades, at det i Paragraphen blev udtalt, at Interessenter, der ere forpligtede til ifølge Næringslovens § 4 at erhverve Borgerskab hver især, ogsaa have at betale Næringsafgift hver især; saaledes maa der ogsaa yndes optaget en Udtalelse om, at Forening af flere Borgerskaber ifølge Næringslovens § 6 medfører Afgift af hvert Borgerskab for sig; derhos maa det ansees correct, at det udtales, at den fastsatte Næringsafgift udredes kun af saadanne Personer, som drive Næring ifølge Borgerskab, som betales, da Næringslovens § 52 paalægger Meddelelse af Borgerskab uden Betaling „for visse Arter ringe Handel“, og de, som drive saadan Næring, kunne jo ikke henføres til nogen af de 5 Klasser, hvori Næringsveiene ere deelte, og hvorefter Afgiften er bestemt. Til denne Paragraph er der føiet en Bestemmelse i Henhold til Næringslovens § 28 om Haandværkernes Forpligtelse til at svare Næringsafgift, naar de nedsette sig indenfor $\frac{1}{4}$ Mill fra Staden. Næringsloven savner en lignende Bestemmelse med Hensyn til Handlende, formodentlig fordi denne Lovs §§ 54 og 55 kun tilstede

Høkerhandel i en Afstand af een Mill og efter Indenrigsministeriets Bevilling af en halv Mill, samt anden Handel først i en Afstand af $\frac{1}{2}$ Mill fra Kjøbstaden; men da samme Lovs § 98 hjemler Indenrigsministeren en yderligere Bevillingsret netop i denne Henseende, opstaaer derved særegne Forhold for Kjøbenhavn, paa Grund af dens umiddelbare Forbindelse med Frederiksberg Sogns Commune, hvilke Forhold ere lige mislige for Kjøbenhavn og Frederiksberg Sogn. Thi indenfor 3000 Alen fra Kjøbenhavn kan ingen Haandværker nedsette sig i dette Sogn, hvis nye Gader, navnlig Schousgade, Ørstedsgade og Schønbergsgade, alle ligge indenfor denne Afstand, uden at være pligtig at betale nu Næringsstat og efter Forslaget Næringsafgift til Kjøbenhavn; men consequent hermed vilde det være, at Handlende paa dette og et lignende Territorium underkastes samme Forpligtelse, eller at Indenrigsministeriet i Henhold til §§ 54 og 55 i Næringsloven nægtede Bevilling til Handel paa saadant Sted; det Første hjemler Loven ikke, og det Sidste forbyder et billigt Hensyn til Beboerne paa dette Sted; der turde derfor være Anledning til at henlede Ministeriets Opmærksomhed paa dette Forhold, for at det i alt Fald ved de Handelsbevillinger, som Ministeriet meddele, specielt kunde blive de Bedkommende paalagt at svare Næringsstat eller Næringsafgift til Kjøbenhavn efter de for Stadens egne Næringsdrivende gjældende Regler. Heller ikke Beværtningsnæring, som etableres i Stadens umiddelbare Nærhed, er ifølge Næringsloven undergivet Beskatning til Kjøbenhavn, idet saadan Næring ifølge Lovens §§ 58 og 59 overhovedet paa Landet kun kan finde Sted ifølge lgl. Bevilling, som udsærdiges gennem Indenrigsministeriet; det synes imidlertid billigt, at ogsaa de Beværtningsdrivende, der nedsette sig indenfor den i Næringslovens § 28 bestemte Grændse, ialtfald ved et Vilkaar i de fremtidige Bevillinger, underkastes Næringsstat eller Næringsafgift til Kjøbenhavn. Naar endelig Næringsloven umiddelbart hjemler, at Fabrik anlæg drives i Stadens Nærhed, uden at paalægge de Bedkommende Skat til Staden, bør Kommunalbestyrelsen vistnok ogsaa ved denne Leilighed be-